

Wäffimus lippus lastele peale enne kui senna weel
langemisele said, kus kolm jögge kokko jookswad.
Wõeras imustas weel kaugemale minna ja mõnda
muud kenna kohta näha sada, agga se olli rohkest
päwa tee ja laste jõud ei kannud enam temale; selle
pärast lubbas ta neile weel 12 koppikad õbbedad kui
lapsed oma koera temale teejuhiks annaksid. Se kaup
paksi laste süddamed loorma, neimad olleksid kül hää
meelega raha teenind ja uskusid ka et nende koer üli
taggasi otkas, agga eks wõinud nisaama õlpsaste wõeras
koeraga ärra minna. Sellepärast ütles Luisa karilik-
kult: kes teab kas koer teiega üli läheb kui meie maha
jame? „Meie wõime esiteks katsuda“ — ütles wõeras:
„agga raha ei wõi miina enne teile anda kunni ma näha
saan, kas koer mind maha ei jätta. Lapsed ollid selle
kaubaga rahul ja wõeras allas koeraga miinema. Kui
Luupluup näggi et Lapsed istuma jäid lippas ta nende
järe taggasi, lakkus wingudes nende kassi ja silmi,
lipputas sabba, haukus ja jooksis siis jälle rõemsal
meel wõera eel eddasi, kunni ta wiimaks laste sil-
mist ärra laddus. — Nüüd läks laste südda korra-
ga arraks, neimad allasid kartma et koer ennast tag-
gasi ei tulleks. Rabetsedes kaebasid neimad teine tei-
sele wessiste silmadega oma ädda, kunni nad wiimaks
suure murrega loddoo poole tõttasid, Tee peal pillas
neid weel Niggulas, kes kobe ärra mõistis kubo koer
olli läinud. Et neimad kül ühe ossa rahaga endale
leiba olnud süski ei maitsend neil suutäis, waid

neimad istusid nisaama kurbdukses usse läwwel kui eile
õhtu pärast issa matmist. Alkitselt kostis rõemus
koera haukumine nende kõrwu ja nattufese ajja pär-
rast olli Luupluup nende jures; temal olli pabberist
tõttite paelaga ümber kaela ja pabberi sees tingitud
tee jubatamise ind. —

Mõnda olli Juunal waeste lastele koggemata lei-
wateed jubatami; ja aega möda saiwad neimad ja
nende tark koer kõigile Alpeni rändajadele ni tuttawaks,
et enamist iggamees nende koera teejuhiks wõttis.
Selle õnne ille tõusis teiste teejuhtide süddames kad-
dedus. Lapsed saatsid ni kaugele kui nende jõud ul-
latas; kui enam ei jätkand siis läks Luupluup üli
eddasi ja tulli õhtu jälle taggasi, iggakord teenitud raha
weike kottifese sees, mis siddemega tema kaela ümber
kõidetud. — Mõne nädala pärast ollid lapsed
ni paljo taggawarra korjanud et wõisid ühe ketta
risti issa aua peale panna. Iggakord kui neimad
aual läksid tulli neil meele, mis suurt õnne issa neile
koera läbbi olli saanud. Üks rikkas Inglisma her-
ra, kes sel korral Alpeni mägedel rändas, pakkus
lastele seitsekümend-wiis rubla õbbetad, agga lapsed
ei raatsind oma leiwaperrimeest ärra anda. Niggul-
las, kes sedda kauplemist kuulis, wõttis kurja nõu
eite, koera warrastada ja Inglisele kalli inna eest
miia. Agga kui tema warglase kombel koera päris-
ma tulli, näitas Luupluup temale ni wallusalt ham-
mast, et ta mitto nädalad teejubataja ametid ei